

Lovgivning. Flertallet foreslog derfor, at Forlængelsen af Rentelovens Gyldighed ophørte den 15. Juli 1935, og knyttede hertil i Betænkningen følgende Bemærkning: »Man gaar ud fra og tror med Sikkerhed at vide, at der efter den nævnte Dato fra de paagældende Institutioners Side vil blive ført en Rentepolitik over for Indskydere og Laantagere, som i Betragtning af det fuldkomne Skibbrud, som Bestræbelserne for almindelig Rentereduktion gennem Konvertering har lidt, er fuldt forsvarlig.« — Sluttelig udtalte Flertallet sin Beredvillighed til at medvirke ved Løsningen af de vanskelige økonomiske Problemer, som vilde kunne opstaa for Kreditinstitutioner med *dobbeltmøntede Obligationer*.

Venstres Medlemmer af Flertallet beklagede meget, at det for at vinde de forannævnte Resultater havde været nødvendigt midlertidigt at opgive at stille Forslag om Gennemførelse af en almindelig *Moratorie- og Saneringsordning* for Landbruget. Da en saadan Lovgivning maatte anses for nødvendig for at naa til en rimelig Ordning af Ejendomsforhold og Gældsforhold i Landbruget, nærrede de dog den sikre Forventning, at der blev givet Anledning til at genoptage Forhandlinger om en hertil sigtende Lovgivning. — De samme Medlemmer erklærede tillige, at de var villige til at medvirke ved Gennemførelse af en Lovgivning om *Hypotekforeningernes Forhold*.

Ogsaa *Det konservative Folkepartis* Medlemmer af Flertallet fremsatte en Udtalelse om de nysnævnte to Spørgsmaal. Skønt *Moratoriebestemmelsernes* Bortfald efter deres Mening ikke vilde medføre Vanskeligheder, men tværtimod var »Forudsætningen for den naturlige Tilpasning, som er nødvendig for Landbrugets Sanering«, havde de dog erklæret sig villige til at deltage i eventuelle Overvejelser angaaende en revideret Moratorieordning. Ligeledes vilde de om fornødent forhandle om *Landhypotekforeningernes Forhold*, men de kunde ikke gaa med til en Tvangsnedskrivning af Renten.

Udvalgets *Mindretal* (Socialdemokrater og Radikale) gav sin Tilslutning til det fra Folketinget oversendte Forslag, der med sine Bestemmelser om Afvikling af Henstandslaan, om Rentetilskud og Renteudligningsfond, Nedsættelse af Ind- og Udlaansrenten, Begrænsning af Landbrugets Gældsstiftelse, Adgang til Opsigelse af højtforrentede private Laan og Moratorieordning formentlig vilde betyde en virksomhedsfuld Hjælp i Landbrugets Gældskrise, og der syntes Mindretallet at være al Grund til at fremskaffe de dertil nødvendige Midler ved en Beskatning, der først og fremmest ramte »de store og ikke mindst under de nuværende Forhold samfundsøkonomisk set lidet begrundede Aktieudbytter«. Mindretallet tilføjede det afgørende Betydning, at den i Landbrugets og